

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1228—1240

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1228	Laki rikoslain 29 luvun 1 §:n muuttamisesta.....	4271
1229	Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta.....	4273
1230	Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain muuttamisesta.....	4281
1231	Laki liikepankkilain muuttamisesta.....	4284
1232	Laki säästöpankkilain muuttamisesta.....	4285
1233	Laki osuuspankkilain muuttamisesta.....	4286
1234	Laki osuuspankkilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	4288
1235	Laki säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi annetun lain 14 ja 15 §:n kumoamisesta.....	4289
1236	Laki rahoitustarkastuslain muuttamisesta.....	4290
1237	Laki valtion vakuusrahastosta annetun lain muuttamisesta.....	4291
1238	Laki varallisuusverolain 5 §:n muuttamisesta.....	4292
1239	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta.....	4293
1240	Laki leimaverolain 51 §:n muuttamisesta.....	4294

N:o 1228

Laki

rikoslain 29 luvun 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 29 luvun 1 §, sellaisena kuin se on laissa 769/1990, seuraavasti:

29 luku

Rikoksista julkista taloutta vastaan

1 §

Veropetos

Joka

1) antamalla viranomaiselle verotusta varten väärän tiedon veron määräämiseen vaikuttavasta seikasta,

2) salaamalla verotusta varten annetussa ilmoituksessa veron määräämiseen vaikuttavan seikan,

3) veron välttämistarkoituksessa laiminlyömällä verotusta varten säädetyn velvollisuuden, jolla on merkitystä veron määräämiselle, tai

4) muuten petollisesti, aiheuttaa tai yrittää aiheuttaa veron määräämättä jättämisen tai sen määräämisen liian alhaiseksi taikka veron aiheettoman palauttamisen, on tuomittava *veropetoksesta*

HE 16/1997
LaVM 16/1997
EV 196/1997

4272

N:o 1228

sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi
vuodeksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmi-
kuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 1229

L a k i**luottolaitostoinnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luottolaitostoinnasta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1607/1993) 10 §:n 2 momentti ja 6 luku,
 sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 2 momentti laissa 570/1996 ja 6 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, sekä
lisätään lakiin uusi 6 a luku ja uusi 82 a § seuraavasti:

10 §

Toimilupa

Luottolaitoksen toimilupahakemuksesta on pyydettävä rahoitustarkastuksen lausunto. Talletuspankin toimilupaa koskevasta hakemuksesta on lisäksi pyydettävä talletussuoja-rahaston lausunto. Toimilupaa hakevan yhteisön ollessa toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryhtiö tai tällaisen luottolaitoksen emoyhtiön tytäryhtiö, hakemuksesta on pyydettävä tuon valtion valvontaviranomaisen lausunto. Samoin menettelyään, jos toimilupaa hakevan yhteisön määräämisvalta on samoilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä kuin edellä tarkoitetussa luottolaitoksessa.

6 luku

Vakuusrahasto

55 §

Vakuusrahaston jäsenyys

Talletuspankkien vakaan toiminnan turvaamiseksi talletuspankki voi kuulua vakuusrahastoon.

56 §

Vakuusrahastosta eroaminen

Vakuusrahastoon kuuluva talletuspankki voi erota vakuusrahastosta ilmoittamalla siitä kirjallisesti rahaston hallitukselle. Ero tulee voimaan eroamisilmoituksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden päätyttyä.

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

Jos vakuusrahastosta eronnut pankki on eroamisvuonna tai viiden sitä välittömästi edeltävän kalenterivuoden aikana saanut avustusta vakuusrahastosta, sen on vakuusrahaston vaatimuksesta, rahaston säännöissä määrättyllä tavalla maksettava avustus takaisin vakuusrahastolle.

57 §

Vakuusrahaston säännöt

Vakuusrahaston säännöt ja niiden muutokset vahvistaa ministeriö.

Säännöissä on mainittava:

- 1) rahaston nimi ja kotipaikka;
- 2) talletuspankin rahaston jäseneksi ottamisesta ja eroamisesta;
- 3) liittymis- ja kannatusmaksun määräytymisperusteet ja perimisajankohta;
- 4) valtuuskunnan jäsenten lukumäärä, eroamisikä ja toimikausi sekä valtuuskunnan päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 5) hallituksen jäsenten lukumäärä, eroamisikä, toimikausi sekä hallituksen päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 6) perusteet rahaston vuotuisen ylijäämän käyttämisestä;
- 7) rahaston tilikausi;
- 8) tilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi;
- 9) sääntöjen muuttamistapa; sekä
- 10) rahaston purkamisesta.

58 §

Vakuusrahaston hallinto

Vakuusrahastoa hoitaa siihen kuuluvien talletuspankkien valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus.

Jos vakuusrahastolle on myönnetty tukilainaa tai muuta valtion vakuusrahastosta annettussa laissa (379/1992) tarkoitettua tukea tai vastaavaa tukea valtion talousarviossa olevien valtuuksien nojalla, ministeriöllä on oikeus nimetä valtuuskuntaan ja hallitukseen valtiota edustava jäsen.

59 §

Vakuusrahaston kannatusmaksu

Vakuusrahaston valtuuskunta voi määrätä, että rahastoon kuuluvan talletuspankin on vuosittain maksettava vakuusrahaston vel-

voitteiden täyttämiseksi riittävä kannatusmaksu.

Kannatusmaksun tulee perustua talletuspankin toiminnassaan ottamiin riskeihin. Kannatusmaksun laskentaperusteen on oltava sama kaikille vakuusrahastoon kuuluville pankeille. Eri yhteisömuotoa olevien talletuspankkien kannatusmaksun laskentaperusteet voivat kuitenkin olla keskenään erilaisia. Eri yhteisömuotoa olevia talletuspankkeja ei saa laskentaperustetta määrättäessä perusteetomasti asettaa keskenään eriarvoiseen asemaan. Vakuusrahastolle vuosittain perittävät kannatusmaksut voivat olla enintään 0,5 prosenttia rahastoon kuuluvien pankkien viimeksi vahvistettujen taseiden yhteenlasketusta loppusummasta.

Jos vakuusrahastolle on myönnetty tukilainaa tai muuta valtion vakuusrahastosta annettussa laissa tarkoitettua tukea tai vastaavaa tukea valtion talousarviossa olevien valtuuksien nojalla ja tuen takaisin maksaminen edellyttää 0,5 prosenttia korkeampaa maksua, kannatusmaksut voidaan korottaa enintään yhdeksi prosentiksi mainitusta taseiden yhteenlasketusta loppusummasta. Rahoitustarkastus voi velvoittaa korottamaan kannatusmaksua, jos se katsoo, ettei valtuuskunnan määräämä kannatusmaksu ole riittävä turvaamaan vakuusrahaston velvoitteita.

Vakuusrahaston hallitus voi vapauttaa talletuspankin määrääjäksi maksamasta kannatusmaksua.

60 §

Vakuusrahaston itsenäisyys

Rahastoon kuuluvalla talletuspankilla ei ole oikeutta vaatia osuuttaan vakuusrahastosta erotettavaksi itselleen eikä luovuttaa sitä toiselle. Tätä osuutta ei saa lukea pankin varoiksi.

61 §

Tuen myöntäminen

Vakuusrahaston varoista voidaan antaa avustuslainoja tai avustuksia rahastoon kuuluvalla talletuspankille, joka on joutunut sellaisiin taloudellisiin vaikeuksiin, että avustuksen tai avustuksen myöntäminen on sen toiminnan turvaamiseksi tarpeellista. Vakuusrahasto voi antaa myös takauksia vakuusrahastoon kuuluvan talletuspankin otta-

mille lainoille. Vakuusrahasto voi rahoitustarkastuksen luvalla myös merkitä pankin liikkeeseen laskeman 38 §:n mukaisen pääomallainan. Jos vakuusrahastolla on tukilaina valtion vakuusrahastosta annetun lain nojalla tai jos vakuusrahaston ottamalla lainalla on valtion tai valtion vakuusrahaston takaus, voidaan avustyslainoja, avustuksia tai takauksia antaa sekä pääomallainoja merkitä vain ministeriön hyväksymissä rajoissa.

Vakuusrahasto ei 1 momentissa tarkoitettuja tukipäätöksiä tehdessään saa ilman perusteltua syytä asettaa rahastoon kuuluvia talletuspankkeja keskenään eriarvoiseen asemaan. Kunkin tukipäätöksen tulee perustua tuettavan pankin taloudellisen tilan huolelliseen selvittämiseen.

Vakuusrahasto voi päättää rahaston varojen luovuttamisesta valtion vakuusrahastolle käytettäväksi suomalaisen talletuspankin valtion vakuusrahastosta annetun lain 1 §:n mukaisiin tukitoimiin.

Jos 1 momentissa tarkoitettu pankki sulautuu toiseen pankkiin, avustuslaina tai avustus voidaan antaa myös vastaanottavalle pankille.

Jos vakuusrahastolle on myönnetty 1 momentissa tarkoitettua tukilainaa, avustuslainan tai avustuksen myöntämiseen pankille näistä lainavaroista on saatava ministeriön suostumus.

62 §

Avustuslainan takaisin perimisestä luopuminen

Vakuusrahaston valtuuskunnalla on hallituksen esityksestä oikeus kokonaan tai osittain luopua avustuslainan takaisin perimisestä, jos takaisin periminen on kohtuutonta avustuslainan saaneelle talletuspankille. Vakuusrahaston valtuuskunnan ja hallituksen tulee tehdessään päätöstä avustuslainan takaisin perimisestä luopumisesta noudattaa, mitä 61 §:n 2 momentissa säädetään. Jos vakuusrahastolle on myönnetty 61 §:n 1 momentissa tarkoitettua tukilainaa, avustuslainan takaisin perimisestä luopumiseen on saatava ministeriön suostumus.

Jos vakuusrahastosta lainaa saanut talletuspankki joutuu selvitystilaan tai konkurssiin, avustuslainan takaisin maksamiseen saa käyttää vain niitä pankin varoja, jotka jäävät jäljelle, kun pankin muut sitoumukset on täytetty.

63 §

Vakuusrahaston lainanotto

Vakuusrahasto ei saa ottaa toimintaansa varten lainaa, ellei ministeriö erityisestä syystä myönnä tähän lupaa.

64 §

Vakuusrahaston varojen sijoittaminen

Vakuusrahaston varat on sijoitettava turvallisella ja rahaston maksuvalmiuden turvaavalla tavalla.

6 a luku

Talletussuojarahasto

65 §

Talletussuojarahaston jäsenyys

Talletuspankkien tallettajien saamisten turvaamiseksi talletuspankin on kuuluttava talletussuojarahastoon.

Talletuspankin on ilmoitettava talletussuojarahastolle ja rahoitustarkastukselle, millä tavalla sen ulkomailla olevan sivukonttorin tallettajien saamiset on turvattu.

65 a §

Talletussuojarahaston säännöt

Talletussuojarahaston säännöt ja niiden muutokset vahvistaa ministeriö.

Säännöissä on mainittava:

- 1) rahaston nimi ja kotipaikka;
- 2) kannatusmaksun perimisajankohta;
- 3) valtuuskunnan jäsenten lukumäärä, eroamisikä ja toimikausi sekä valtuuskunnan päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 4) hallituksen jäsenten lukumäärä, eroamisikä, toimikausi sekä hallituksen päätösvaltaisuus ja tehtävät;
- 5) rahaston tilikausi;
- 6) tilintarkastajien lukumäärä ja toimikausi; sekä
- 7) sääntöjen muuttamistapa.

Lisäksi säännöissä on mainittava ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivukonttorin osalta talletussuojarahaston jäseneksi ottamisesta, erottamisesta ja eroamisesta, talletussuojarahaston liittymismaksun

perusteista ja talletussuojarahaston korvausvelvollisuuden perusteista.

65 b §

Talletussuojarahaston hallinto

Talletussuojarahastoa hoitaa siihen kuuluvien talletuspankkien ja jäsenenä olevien ulkomaisten luottolaitosten valitsema valtuuskunta ja valtuuskunnan valitsema hallitus. Hallituksen jäsenistä ainakin yhden tulee edustaa talletussuojarahaston jäsenenä olevia ulkomaisten luottolaitosten sivukonttoreita.

65 c §

Talletussuojarahaston kannatusmaksu

Talletuspankin ja talletussuojarahaston jäsenenä olevan ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivukonttorin on vuosittain maksettava talletussuojarahastolle tallettajien saamisten turvaamiseksi kannatusmaksu.

65 d §

Talletuspankin kannatusmaksun suuruus

Talletuspankin kannatusmaksu muodostuu kiinteästä maksusta ja pankin konsolidoituun vakavaraisuuteen perustuvasta maksusta. Kiinteä maksu on 0,05 prosenttia pankin 65 j §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteismäärästä. Vakavaraisuuteen perustuva maksu on 0,125 prosenttia luvusta, joka saadaan, kun 9 luvun mukaisesti laskettujen riskien kattamiseksi vaadittavien konsolidoitujen omien varojen yhteismäärän ja 9 luvun mukaisesti laskettujen konsolidoitujen omien varojen yhteismäärän suhde kerrotaan pankin 65 j §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteismäärällä. Vakavaraisuuteen perustuva maksu on kuitenkin enintään 0,25 prosenttia mainituista talletuksista.

Osuuspankkien yhteenliittymään kuuluvia talletuspankkeja pidetään kannatusmaksua laskettaessa yhtenä talletuspankkina. Osuuspankkien yhteenliittymään kuuluvien pankkien kannatusmaksun maksaa talletussuojarahastolle yhteenliittymän keskusyhteisö. Keskusyhteisön maksama kannatusmaksu jaetaan sen jäsenluottolaitosten kesken maksettavaksi jäsenluottolaitosten 9 luvun mukaisesti lasketun vakavaraisuuden suhteessa.

Rahoitustarkastuksen luvalla kannatusmaksu voidaan jakaa myös muulla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä ja omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

65 e §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin kannatusmaksu

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan, Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivukonttorin kannatusmaksu määräytyy 65 d §:n mukaisesti. Sivukonttorin kannatusmaksun perusteena on kuitenkin sivukonttorin ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain (1608/1993) 7 a §:n perusteella korvattavien talletusten yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa maksua laskettaessa ulkomaisen luottolaitoksen riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen yhteismäärään luetaan erät, jotka ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltion säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan, muun kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivukonttorin kannatusmaksu on 0,05 prosenttia sivukonttorin talletusten yhteismäärästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoitettu omien varojen määrä määräytyvät kannatusmaksun maksamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

65 f §

Kannatusmaksun alentaminen ja korottaminen

Kun talletussuojarahaston varojen ja velkojen erotuksena laskettu nettovarallisuus on vähintään kaksi prosenttia talletuspankkien yhteenlasketuista, 65 j §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavista talletuksista, kannatusmaksu on yksi kolmasosa 65 d ja 65 e §:ssä säädetystä kannatusmaksusta.

Jos talletussuojarahasto on 65 n §:n mukaisesti joutunut ottamaan toimintaansa var-

ten lainaa, rahoitustarkastus voi määrätä 1 momentissa, 65 d §:ssä ja 65 e §:n 1 momentissa säädettyä kannatusmaksua korotettavaksi enintään 1,5 prosentiksi 65 d §:ssä ja 65 e §:n 1 momentissa tarkoitettujen korvattavien talletusten yhteismäärästä tai enintään 0,25 prosentiksi 65 e §:n 2 momentissa tarkoitettujen sivukonttorin talletusten yhteismäärästä, kunnes talletussuojarahasto on maksanut edellä tarkoitettun lainan takaisin.

65 g §

Kannatusmaksun perimisen keskeyttäminen

Talletussuojarahaston valtuuskunta voi päättää, että kannatusmaksun periminen keskeytetään, jos talletussuojarahaston varojen ja velkojen erotuksena laskettu nettovarallisuus on vähintään kymmenen sadasosaa talletuspankkien yhteenlasketusta, 65 j §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteismäärästä.

65 h §

Talletussuojarahaston itsenäisyys

Talletussuojarahastoon kuuluvalla talletuspankilla ei ole oikeutta vaatia osuuttaan talletussuojarahastosta erotettavaksi itselleen eikä luovuttaa sitä toiselle. Tätä osuutta ei saa lukea pankin varoiksi.

65 i §

Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletussopimuksen ja tämän lain mukaisesti talletuspankissa 50 §:ssä tarkoitettulla tilillä olevia tallettajan eräänntyneitä ja riidattomia saamisista, tallettaja voi ilmoittaa asiasta rahoitustarkastukselle.

Rahoitustarkastuksen on 21 päivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta tai asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä, onko talletussuojarahaston maksettava pankin tallettajien 65 j §:n 1—3 momentissa tarkoitettujen saamisien maksuvelvollisuuden määräämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettujen saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudelli-

sista vaikeuksista eivätkä vaikeudet rahoitustarkastuksen arvion mukaan ole tilapäisiä.

Rahoitustarkastuksen on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyttä otettava huomioon 65 j §:ssä tarkoitettu yhteisvastuu.

Rahoitustarkastuksen on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettua päätöksestään talletussuojarahastolle, talletuspankin valtuutusrahastolle, talletuspankille ja ministeriölle. Jos pankilla on ulkomailla sivukonttori, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivukonttorin sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen rahoitustarkastuksen päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 65 j §:n 1—3 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla 94 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

65 j §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan 50 §:ssä tarkoitettulla tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujen välityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 150 000 Suomen markan määrään asti.

Talletuspankin Euroopan talousalueella olevan sivukonttorin tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivukonttorin sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 150 000 Suomen markan määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen rahoitustarkastuksen 65 i §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä.

Talletussuojarahasto ei kuitenkaan korvaa

toisen luotto- tai rahoituslaitoksen saamia eikä talletuspankin 73 ja 74 §:ssä tarkoitettuihin omiin varoihin luettavia eriä. Rahasto ei myöskään korvaa saamia, jotka perustuvat rikoslain 32 luvussa tarkoitettulla rikoksella saatuihin varoihin. Jos edellä mainittua rikosta koskeva esitutkinta tai oikeudenkäynti on vireillä, talletussuojarahasto voi lykätä korvauksen maksamista tuomioistuimen lainvoimaiseen päätökseen asti.

Jos talletussuojarahasto on jo aikaisemmin korvannut 1—3 momentin mukaisesti tallettajan saamiset, rahasto korvaa tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset vain siltä osin kuin saamiset perustuvat varoihin, jotka on talletettu pankkiin tässä momentissa tarkoitettun korvauksen maksamisen jälkeen.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 56 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahastosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 61 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoitettu sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava rahoitustarkastukselle.

Talletussuojarahastolle syntyy saaminen talletuspankilta korvaamiensa, 1—3 momentissa tarkoitettujen saamisten osalta. Saamiselle maksettavasta korosta määrätään talletussuojarahaston säännöissä.

65 k §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 65 j §:n 1—3 momentissa tarkoitettujen saamisten Suomen markkoissa kolmen kuukauden kuluessa 65 i §:ssä tarkoitettua rahoitustarkastuksen päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 65 i §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Rahoitustarkastus voi myöntää talletussuojarahastolle lisääntymistä tallettajien saamisten maksamiseen yhteensä kolme kertaa ja kerrallaan enintään kolme kuukautta. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu

poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

Jos talletussuojarahasto ei ole korvannut tallettajalle 65 j §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamista tässä pykälässä säädettyssä ajassa, tallettajalle on syntynyt saaminen, jota tallettajalla on oikeus hakea talletussuojarahastolta tuomioistuimessa.

65 l §

Maksuvelvollisuuden alkamisesta ilmoittaminen

Talletussuojarahaston on ilmoitettava 65 i §:ssä tarkoitettua päätöksestä asianomaisen talletuspankin tallettajille. Talletussuojarahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmista päivälehdissä maan virallisilla kielillä.

65 m §

Talletuspankin tiedottamisvelvollisuus

Talletuspankin on annettava tallettajilleen tiedot talletussuojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta tai vastaavasta muusta suojasta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista.

Talletuspankin on annettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot myös sen ulkomaisen sivukonttorin sijaintimaan virallisilla kielillä.

65 n §

Talletussuojarahaston lainanotto

Talletussuojarahasto voi ottaa säännöissä määrätyllä tavalla toimintaansa varten lainaa, jos sen omat varat eivät riitä tässä luvussa tarkoitettujen korvausten maksamiseen. Talletussuojarahaston sääntöihin on otettava määräys talletussuojarahastoon kuuluvien talletuspankkien velvollisuudesta myöntää lainaa talletussuojarahastolle rahaston velvoitteiden täyttämiseksi.

65 o §

Talletussuojarahaston varojen sijoittaminen

Talletussuojarahaston varat on sijoitettava

luotettavalla, tehokkaalla ja rahaston maksuvalmiuden turvaavalla tavalla sekä riskien hajauttamisen periaatetta noudattaen. Sijoituksista saatava tuotto lisätään talletussuojarahaston pääomaan.

Rahaston varoja ei saa sijoittaa rahastoon kuuluvan talletuspankin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön osakkeisiin tai osuuksiin eikä muihin rahastoon kuuluvan pankin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön taikka pankin vakuusrahaston liikkeeseen laskemiin arvopapereihin. Rahaston varoja ei myöskään muulla tavalla saa sijoittaa rahastoon kuuluvaan talletuspankkiin tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yhteisöön taikka pankin vakuusrahastoon. Mitä tässä momentissa säädetään talletuspankista, koskee myös talletussuojarahaston jäsenenä olevaa ulkomaista luottolaitosta ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaa yhteisöä.

Talletussuojarahaston maksuvalmiuden on oltava rahaston toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu.

65 p §

Talletuspankin toimiluvan peruuttaminen ja tallettajien saamiset

Päättyessään 12 §:n nojalla talletuspankin toimiluvan peruuttamisesta ministeriö voi samalla määrätä tallettajien saamiset maksettaviksi talletussuojarahaston varoista.

10 luku

Asiakkaansuoja

82 a §

Markkinointirajoitus

Talletuspankki ei saa markkinoinnissaan käyttää talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja rahoitusmarkkinoiden vakautta tai tallettajien luottamusta vaarantavalla tavalla.

Talletuspankki saa markkinoinnissaan käyttää ainoastaan talletussuojarahaston antamaa tai muuta vastaavaa talletussuojaa taikka omaa vakuusrahastosuojaa koskevia tietoja.

Talletuspankki ei saa ohjata asiakasta teke-

mään talletusta toiseen talletuspankkiin. Tällaista talletusten välittämistä ei myöskään saa järjestää yhdessä toisen talletuspankin kanssa taikka pankin keskusjärjestön tai muun vastaavan yhteisön kautta tai avustuksella tai muulla tavalla.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

2. Tämän lain 65 j §:n 2 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999 asti.

3. Tämän lain voimaan tullessa muuttuvat liikepankkien ja Postipankki Oy:n vakuusrahasto, säästöpankkien vakuusrahasto ja osuuspankkien vakuusrahasto tämän lain 55 §:ssä tarkoitetuiksi vakuusrahastoiksi, jos vakuusrahastolla ei ole velvoitteita. Vakuusrahastojen on vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta muutettava sääntönsä tämän lain 57 §:n mukaisiksi. Kunnes säännöt on vahvistettu, noudatetaan vakuusrahaston aikaisempia sääntöjä siltä osin kuin ne eivät ole ristiriidassa tämän lain kanssa.

4. Liikepankkien ja Postipankki Oy:n vakuusrahaston, säästöpankkien vakuusrahaston ja osuuspankkien vakuusrahaston valtuuskunnat voivat vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta päättää vakuusrahaston purkamisesta, jos vakuusrahastolla ei ole velvoitteita. Päätös vakuusrahaston purkamisesta on tehtävä yksimielisesti. Tässä momentissa tarkoitettu vakuusrahaston purkamista koskeva päätös tulee voimaan, kun vakuusrahastolla ei enää ole varoja. Vakuusrahastoon kuuluvien talletuspankkien katsotaan kuitenkin eronneen vakuusrahastosta rahaston purkamista koskevasta päätöksestä lukien. Purettavaan vakuusrahastoon ei sovelleta tämän lain 61—63 §:ää. Jos vakuusrahasto on tämän momentin mukaisesti päätetty purkaa, ei vakuusrahaston sääntöjä tarvitse muuttaa 3 momentin mukaisesti.

5. Edellä 4 momentissa tarkoitettu vakuusrahaston purkamista koskeva päätös voidaan tehdä jo ennen tämän lain voimaantuloa. Tällöin vakuusrahastoon kuuluvien pankkien katsotaan eronneen vakuusrahastosta tämän lain voimaan tullessa. Jos vakuusrahasto on päätetty purkaa ennen tämän lain voimaantuloa, vakuusrahastolle ei tarvitse maksaa kannatusmaksua lain voimaantuloa edeltävältä kalenterivuodelta.

6. Jos vakuusrahastolla tämän lain voimaan tullessa on velvoitteita, siihen sovelletaan tämän lain 6 luvun sijasta kuitenkin edelleen luottolaitostoiminnasta annetun lain

55 §:n 1 ja 2 momenttia, 56 §:n 1 ja 2 momenttia, 57 §:n 1 momentin ensimmäistä virkettä ja 2 momenttia, 58 ja 59 §:ä sekä 62—65 §:ä sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

7. Tämän lain 65 a §:ssä tarkoitetut talletussuojarahaston säännöt tulee laatia ja toimittaa ministeriön vahvistettaviksi neljän kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

8. Tämän lain 65 d ja 65 e §:ssä tarkoitettu talletussuojarahaston kannatusmaksu on maksettava ensimmäisen kerran viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Mainituissa pykälissä tarkoitettu vakavaraisuus ja talletusten yhteismäärä määräytyvät tässä momentissa tarkoitettua kannatusmaksua määrättäessä pankin ennen lain voimaantuloa viimeksi päättyneen tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

9. Talletuspankin vakuusrahasto, joka 4 ja 5 momentin mukaisesti on päätetty purkaa, maksaa vuosittain mainituissa momenteissa tarkoitetuille talletuspankeille määrän, joka vastaa vakuusrahaston nettovarojen vuotuista tuottoa. Kun pankit ovat maksaneet talletussuojarahastolle tämän lain 65 d §:n mukaisia kannatusmaksuja määrän, joka yhdessä kannatusmaksuille kertyneen tuoton kanssa vastaa kahta prosenttia mainittujen pankkien tämän lain 65 j §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteenlasketusta määrästä, vakuusrahastolla olevat varat

maksetaan 4 ja 5 momenteissa tarkoitetuille pankeille.

10. Jos 9 momentissa tarkoitettuun vakuusrahastoon kuuluneet pankit joutuvat 65 n §:n mukaisesti antamaan lainaa talletussuojarahastolle ennen kuin vakuusrahaston varat on mainitun momentin mukaisesti maksettu mainituille pankeille, vakuusrahasto saa antaa lainan rahastoon kuuluneiden pankkien puolesta.

11. Tallettajan 65 j §:n 1 momentissa tarkoitettu saaminen, joka perustuu luoton tai muun saamisen vakuudeksi viimeistään 14 päivänä marraskuuta 1997 annettuun talletukseen, korvataan 65 j §:n 1 momentin estämättä täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos rahaston maksuvelvollisuus alkaa kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

12. Tallettajan määrääjäksi tehtyyn talletukseen, joka on tehty viimeistään 14 päivänä marraskuuta 1997, perustuva 65 j §:n 1 momentissa tarkoitettu saaminen korvataan 65 j §:n 1 momentin estämättä täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos rahaston maksuvelvollisuus alkaa ennen talletuksen määrääjän päättymistä.

13. Edellä 11 ja 12 momentissa tarkoitettut talletukset otetaan tämän lain 65 d §:ssä tarkoitettua kannatusmaksua laskettaessa huomioon täysimääräisinä.

14. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1230

Laki**ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1608/1993) 7 a §, 7 b §:n otsikko sekä 1 ja 3 momentti, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 9 a §, 9 b §:n otsikko sekä 1 ja 2 momentti sekä 13 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 898/1995, seuraavasti:

7 a §

Sivukonttorin lisäsuoja

Luottolaitoksen Suomessa oleva sivukonttori voi kuulua Suomessa luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettuun talletussuojarahastoon täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallettajien saamisten suojaa, jos sivukonttori ottaa vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion suojaa ei voida pitää yhtä riittävänä kuin edellä mainitun lain mukaista talletussuojarahaston antamaa suojaa. Ulkomaisen luottolaitoksen kotivaltion suojan ja talletussuojarahaston antaman suojan yhteismäärä voi kuitenkin olla enintään 150 000 Suomen markkaa. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 j §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luottolaitoksen on haettava talletussuojarahastolta jäsenyyttä Suomessa olevalle sivukonttoril-

leen. Hakemuksessa on oltava riittävät tiedot luottolaitoksesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä. Talletussuojarahaston on pyydetävä hakemuksesta Suomen Pankin ja rahoitustarkastuksen lausunto. Talletussuojarahasto voi hylätä hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion suojaa on pidettävä riittävänä.

Talletussuojarahaston 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen antamassa päätöksessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saamia ja mihin määrään Suomessa oleva talletussuojarahasto korvaa ja mikä on luottolaitoksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Talletussuojarahaston velvollisuus maksaa 3 momentissa tarkoitettujen tallettajien saamiset alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion suojajärjestelmän velvoittamisesta korvaamaan luottolaitoksen tallettajien saamiset.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava sivukonttorin tallettajille maksuvelvollisuuden alkamisesta. Talletussuojarahaston on julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava

HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

myös sivukonttorin toimialueella ilmestyvis-
sä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava,
mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oi-
keuksiensa turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitettua talletus-
suojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi
on luottolaitoksen toimitettava talletussuoja-
rahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 mo-
mentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talle-
tussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille
kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla
oikeus ne saada.

7 b §

Sivukonttorin erottaminen talletussuojarahastosta

Jos 7 a §:ssä tarkoitettu sivukonttori ei ole
noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen
nojalla annettuja määräyksiä taikka talletus-
suojarahaston sääntöjä, talletussuojarahasto
voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan
12 kuukauden kuluttua siitä, kun talletus-
suojarahasto oli antanut sivukonttorille va-
roituksen. Talletussuojarahaston on kuultava
luottolaitosta, rahoitustarkastusta, Suomen
Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion val-
vontaviranomaista ennen erottamis päätöksen
tekemistä.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava erot-
tamispäätöksestä rahoitustarkastukselle ja
luottolaitoksen kotivaltion valvontavi-
ranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella,
joka on julkistettava myös sivukonttorin toi-
mialueella ilmestyvissä suurimmissa päivä-
lehdissä.

9 §

Sivukonttorin perustamislupa

Luottolaitoksen on haettava ministeriöltä
toimilupa Suomeen perustettavalle sivukont-
torille. Hakemuksesta on pyydettävä lausun-
to Suomen Pankilta ja rahoitustarkastukselta
sekä luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a
luvussa tarkoitettulta talletussuojarahastolta.
Hakemukseen on liitettävä ministeriön tar-
peelliseksi katsomat asiakirjat ja selvitykset.

Ministeriön on myönnettävä toimilupa, jos
luottolaitoksen toiminta on vakaata ja sen
julkisen valvonta on riittävällä tavalla järjes-
tetty. Ministeriöllä on oikeus antaa sivukont-
torin perustamista, toimintaa ja valvontaa

koskevia määräyksiä. Ministeriö voi päättää
sivukonttorin jäsenyydestä suomalaisessa
talletussuojarahastossa määräämillään eh-
doilla.

9 a §

Korvausvelvollisuus

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyt-
tää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen
9 §:ssä tarkoitettua ulkomaisen luottolaitok-
sen osalta vain sen Suomessa olevan ja talle-
tussuojarahaston jäsenenä olevan sivukontto-
rin yleisölle tarjottavilla, luottolaitostoimin-
nasta annetun lain 50 §:ssä tarkoitetuilla ti-
leillä olevien tallettajien sellaisten luottolai-
tostoiminnasta annetun lain 65 i ja 65 j §:ssä
tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden
maksamiseen selvitystilassa olevan luottolai-
toksen tai konkurssipesän varat eivät riitä,
kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa
saamisista, joka ei ylitä 150 000 Suomen
markan määrää. Saamiset voidaan maksaa jo
konkurssin tai selvitystilan aikana. Sen estä-
mättä, mitä edellä tässä momentissa sääde-
tään korvauksen enimmäismäärästä, luottolai-
tostoiminnasta annetun lain 65 j §:n
3 momentissa tarkoitettua varat korvataan
täysimääräisesti. Saamiset maksetaan tallet-
tajille Suomen markkoissa.

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus
alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saa-
nut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvon-
taviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta
konkurssiin tai selvitystilaan.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitettua
päätöksestä talletussuojarahaston on annetta-
va siitä tieto asianomaisen sivukonttorin tal-
lettajille. Talletussuojarahaston on myös jul-
kisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin
toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saa-
mistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkais-
tava myös suurimmissa päivälehdissä maan
virallisilla kielillä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua talletus-
suojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi
luottolaitoksen sivukonttorin on toimitettava
talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja
heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan.
Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja
muille kuin viranomaisille, joilla on lain no-
jalla oikeus ne saada.

9 b §

*Sivukonttorin erottaminen
talletussuojarahaston jäsenyydestä*

Jos 9 §:ssä tarkoitettu sivukonttori ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, ministeriö voi erottaa sen talletussuojarahastosta. Ministeriön on kuultava rahoitustarkastusta, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ulkomaisen luottolaitoksen 1 momentissa tarkoitettun sivukonttorin on ilmoitettava tallettajille talletussuojarahastosta erottamisesta. Sivukonttoriin ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

13 §

Sivukonttoreita koskevat yhteiset säännökset

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori voi kuulua luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttori voi erota talletussuojarahaston jäsenyydestä. Talletussuojarahaston, tai 9 §:ssä tarkoitettun sivukonttorin osalta ministeriön, on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero talletussuojarahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava rahoitustarkastusta, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista sekä lisäksi 9 §:ssä tarkoitettun sivukonttorin osalta talletussuojarahastoa. Päätöksessä voidaan antaa eromista koskevia tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin on annettava tallettajilleen tiedot talletus-

suojarahaston tallettajien saamisille antamasta suojasta ja muusta vastaavasta suoja-järjestelmästä tai suojan puuttumisesta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista Suomen virallisilla kielillä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Ulkomaisen luottolaitoksen on haettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1998 Suomessa olevalle sivukonttorille, joka tämän lain voimaan tullessa on jäsenenä luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 luvussa tarkoitettussa vakuusrahastossa, tämän lain mukaisista jäsenyyttä talletussuojarahastossa. Jos luottolaitos ei hae tässä momentissa tarkoitettua talletussuojarahaston jäsenyyttä, ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin katsotaan eronneen edellä tarkoitettua vakuusrahastosta.

Tallettajan 7 a §:n 3 momentissa ja 9 a §:n 1 momentissa tarkoitettu saaminen, joka perustuu luoton tai muun saamisen vakuudeksi viimeistään 14 päivänä marraskuuta 1997 annettuun talletukseen, korvataan 7 a §:n 1 momentissa ja 9 a §:n 1 momentissa säädetyn enimmäismäärän estämättä täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos rahaston maksuvelvollisuus alkaa kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Tallettajan määräajaksi tehtyyn talletukseen, joka on tehty viimeistään 14 päivänä marraskuuta 1997, perustuva 7 a §:n 3 momentissa tai 9 a §:ssä tarkoitettu saaminen korvataan 7 a §:n 1 momentissa ja 9 a §:n 1 momentissa säädetyn enimmäismäärän estämättä täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos rahaston maksuvelvollisuus alkaa ennen talletuksen määräajan päättymistä.

Edellä 3 ja 4 momentissa tarkoitettut talletukset otetaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 65 e §:n 1 momentissa tarkoitettua kannatusmaksua laskettaessa huomioon täysimääräisinä.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1231

Laki**liikepankkilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun liikepankkilain (1269/1990) 28 §:n 1 momentti, 30 §:n 3 momentti ja 54 §, sellaisena kuin niistä on 28 §:n 1 momentti laissa 1609/1993, seuraavasti:

28 §

Jos tilintarkastajat tai rahoitustarkastus teavat, että vähintään puolet liikepankin sitotusta omasta pääomasta on menetetty eikä pankilla ole omia varoja luottolaitostoiminnasta annetun lain 78 §:ssä säädettyä määrää eikä pankin toiminnan jatkamista saada pankin vakuusrahaston avustuksella tai avustuslainalla taikka rahoitustarkastuksen hyväksymällä muulla tavalla turvatuksi tai että pankki ei voi täyttää sitoumuksiaan, pankin johtokunnan on viipymättä ilmoitettava siitä ministeriölle ja talletussuojarahastolle sekä, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahastolle.

30 §

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut johtokunnan ehdotukset on alistettava rahoitustarkastuksen hyväksyttäväksi. Rahoitustarkas-

tuksen on pyydettävä ehdotuksista talletussuojarahaston ja, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahaston lausunto.

54 §

Selvitysmiesten on kutsuttava yhtiökokous kokoon päättämään liikepankin toiminnan jatkamisesta, jos syy, jonka perusteella pankki on asetettu selvitystilaan, on poistunut tai jos pankin asema on selvitystilan kestäessä parantunut ja jos rahoitustarkastus on todennut pankin täyttävän ne ehdot, jotka laissa pankin toiminnalle asetetaan. Jos yhtiökokous, tilintarkastajien ja, pankin kuuluessa vakuusrahastoon, vakuusrahaston annettua pankin asemasta lausuntonsa, puoltaa toiminnan jatkamista, selvitysmiesten on haettava ministeriöltä selvitystilan lakkauttamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1232

Laki**säästöpankkilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun säästöpankkilain (1270/1990) 93 §:n 1 momentti, 95 §:n 3 momentti, 117 § ja 119 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 93 §:n 1 momentti laissa 1610/1993, seuraavasti:

93 §

Jos tilintarkastajat, säästöpankkitarkastus tai rahoitustarkastus toteavat, että vähintään puolet säästöpankin sidotusta omasta pääomasta on menetetty eikä pankilla ole omia varoja luottolaitostoiminnasta annetun lain 78 §:ssä säädettyä määrää eikä pankin toiminnan jatkamista saada pankin vakuusrahaston avustuksella tai avustuslainalla taikka rahoitustarkastuksen hyväksymällä muulla tavalla turvatuksi tai että pankki ei voi täyttää sitoumuksiaan, pankin hallituksen on viipymättä ilmoitettava siitä ministeriölle ja talletussuojarahastolle sekä, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahastolle.

95 §

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut hallituksen ehdotukset on alistettava rahoitustarkastuksen hyväksyttäviksi. Rahoitustarkastuksen on pyydettävä ehdotuksista talletussuojarahaston ja, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahaston lausunto.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

117 §

Selvitysmiesten on kutsuttava isäntien kokous päättämään säästöpankin toiminnan jatkamisesta, jos se syy, jonka perusteella pankki on asetettu selvitystilaan, on poistunut tai jos pankin asema on selvitystilan kestäessä parantunut, ja jos rahoitustarkastus on todennut pankin täyttävän ne ehdot, jotka laissa pankin toiminnalle asetetaan. Jos isäntien kokous, tilintarkastajien ja, pankin kuullaessa vakuusrahastoon, vakuusrahaston annettua pankin asemasta lausuntonsa, puoltaa toiminnan jatkamista, selvitysmiesten on haettava ministeriöltä selvitystilan lakkauttamista.

119 §

Jos varoja jää tämän jälkeen jäljelle, ylijäämä on käytettävä säännöissä määrättyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1233

Laki**osuuspankkilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun osuuspankkilain (1271/1990) 41 c §:n 3 momentti, 41 j §:n 3 momentti ja 41 k §, sellaisina kuin ne ovat, 41 c §:n 3 momentti ja 41 k § laissa 1126/1993 sekä 41 j §:n 3 momentti laissa 575/1996,
muutetaan 41 a §:n 1 momentti, 41 j §:n 1 momentti ja 41 l §, 51 §:n 1 momentti, 53 §:n 3 momentti, 75 § ja 77 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 41 j §:n 1 momentti ja 41 l § mainitussa laissa 1126/1993 sekä 41 a §:n 1 momentti ja 51 §:n 1 momentti mainitussa laissa 575/1996, seuraavasti:

41 a §

Osuuspankki voi, siinä järjestyksessä kuin tässä luvussa säädetään, perustaa osakeyhtiön, jonka tarkoituksena on siirtyvän toiminnan jatkaminen ja jonka kaikki osakkeet toimintaa siirtävä osuuskunta merkitsee ja siirtää osuuspankin harjoittaman toiminnan sille. Osuuspankki, joka on tullut pankin vakuusrahaston välittömän tuen kohteeksi, voi vakuusrahaston aloitteesta siirtää toimintansa yhdelle tai useammalle osakeyhtiömuotoiselle pankille, jonka 7 a §:ssä tarkoitettu keskusyhteisö, osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimiva liikepankki tai osuuspankit taikka jotkut niistä perustavat. Vakuusrahasto voi tehdä tätä koskevan aloitteen, jos sen tuen kohteena olevan osuuspankin omat varat eivät ilman lisätukea riitä kattamaan pankille kertyneitä tappioita. Tässä momentissa

tarkoitettut osakeyhtiöt ovat osuustoiminnallisia osakeyhtiömuotoisia pankkeja.

41 j §

Edellä 41 a §:n 1 momentissa ja 41 b §:ssä tarkoitettu pankki voidaan muuttaa liikepankkilaissa tarkoitetuksi liikepankiksi. Liikepankiksi muuttamiseen on saatava ministeriön lupa.

41 l §

Edellä 41 a §:n 1 momentissa ja 41 b §:ssä tarkoitettulla pankilla on, poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:ssä säädetään, oikeus käyttää pankin yhteisömuotoa osoittavan tunnuksen lisäksi toiminimessään sanaa tai yhdysosaa ”osuuspankki”.

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

51 §

Jos tilintarkastajat, osuuspankin kuuluessa osuuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön, keskusyhteisö tai rahoitustarkastus toteavat, että vähintään puolet osuuspankin sidotusta omasta pääomasta on menetetty eikä pankilla ole omia varoja luottolaitostoinnasta annetun lain 78 §:ssä säädettyä määrää eikä pankin toiminnan jatkamista saada pankin vakuusrahaston avustuksella tai avustuslainalla taikka rahoitustarkastuksen hyväksymällä muulla tavalla turvatuksi tai että pankki ei voi täyttää sitoumuksiaan, pankin johtokunnan on viipymättä ilmoitettava siitä ministeriölle ja talletussuojarahastolle sekä, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahastolle.

53 §

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut johtokunnan ehdotukset on alistettava rahoitustarkastuksen hyväksyttäväksi. Rahoitustarkastuksen on pyydettävä ehdotuksista talletussuojarahaston ja, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahaston lausunto.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

75 §

Selvitysmiesten on kutsuttava osuuskunnan kokous päättämään osuuspankin toiminnan jatkamisesta, jos syy, jonka perusteella pankki on asetettu selvitystilaan, on poistunut tai jos pankin asema on selvitystilan kestäessä parantunut, ja jos rahoitustarkastus on todennut pankin täyttävän ne ehdot, jotka laissa pankin toiminnalle asetetaan. Jos osuuskunnan kokous tilintarkastajien ja, jos pankki kuuluu vakuusrahastoon, vakuusrahaston annettua pankin asemasta lausuntonsa puoltaa toiminnan jatkamista, selvitysmiesten on haettava ministeriöltä selvitystilan lakkauttamista.

77 §

Jos varoja jää tämän jälkeen jäljelle, ylijäämä on käytettävä säännöissä määrätyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 1234

Laki

osuuspankkilain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan osuuspankkilain muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1996 annetun lain (575/1996) voimaantulosäännöksen 3 momentti seuraavasti:

— — — — —
Mitä tämän lain 50 ja 51 §:ssä ja liikepankkilain 27 ja 28 §:ssä on säädetty, ei sovelleta 31 päivänä joulukuuta 2005 päättyvän siirtymäkauden aikana jäsenluottolaitokseen, joka yksinomaan hoitaa ja realisoi rahoitustarkastuksen hyväksymällä tavalla riskipitoista omaisuutta ja vastuita ja jonka rahoituksesta vastaavat luottolaitostoiminnasta

annetun lain muuttamisesta annetun lain (1229/1997) voimaantulosäännöksen 3 tai 6 momentissa tarkoitettu osuuspankkien vakuusrahasto, keskusyhteisö tai muut jäsenluottolaitokset, edellyttäen, että yhteenliittymälle laskettu vakavaraisuus on luottolaitostoiminnasta annetun lain 9 luvun mukainen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

N:o 1235

L a k i

säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi annetun lain 14 ja 15 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi 6 päivänä marraskuuta 1992 annetun lain (972/1992) 14 ja 15 §, sellaisena kuin niistä on 14 § osaksi laissa 1176/1994.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1236

Laki

rahoitustarkastuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 11 päivänä kesäkuuta 1993 annettuun rahoitustarkastuslakiin (503/1993) uusi
15 a §, seuraavasti:

15 a §

Talletusten vastaanottamisen kieltäminen ja rajoittaminen

Rahoitustarkastus voi enintään kolmeksi kuukaudeksi kieltää talletuspankkia vastaanottamasta luottolaitostoiminnasta annetun lain 50 §:ssä tarkoitettuja talletuksia tai rajoittaa niiden vastaanottamista, jos sillä pankin taloudellisen tilan perusteella on aihetta epäillä, että pankkia ilmeisesti uhkaa selvitystilaan joutuminen ja että talletussuoja-

rahasto voi ilmeisesti joutua luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvun mukaisesti korvaamaan pankin tallettajien saamiset.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivukonttoriin, jos ulkomainen luottolaitos on luottolaitostoiminnasta annetun lain 6 a luvussa tarkoitettun talletussuojarahaston jäsen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1237

Laki**valtion vakuusrahastosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion vakuusrahastosta 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetun lain (379/1992) 1 §:n 1 ja 2 momentti, 11 § ja 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 ja 2 momentti ja 14 §:n 1 momentti laissa 245/1996, seuraavasti:

1 §

Rahaston tehtävät

Talletuspankkien vakaan toiminnan turvaamiseksi on Valtion vakuusrahasto, jota tässä laissa kutsutaan rahastoksi.

Rahaston varoista voidaan myöntää lainoja erityisehdoin (*tukilaina*) luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 55 §:ssä tarkoitetuille vakuusrahastoille tämän lain mukaisesti. Rahaston vastuulla voidaan antaa takauksia mainittujen vakuusrahastojen ottamille lainoille.

11 §

Tukilainan ja takauksen myöntäminen

Tukilaina ja takaus myönnetään vakuusrahaston hakemuksesta. Lainan ja takauksen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijana olevaan vakuusrahastoon kuuluva yksi tai

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

useampi pankki on joutunut sellaisiin taloudellisiin vaikeuksiin, että avustuslainan tai avustuksen myöntäminen kysymyksessä olevasta vakuusrahastosta on pankin toiminnan ja rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamiseksi tarpeellista eivätkä vakuusrahaston omat varat tarkoitukseen riitä.

14 §

Tukitoimista päättäminen

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 61 §:n 5 momentissa ja 62 §:n 1 momentissa tarkoitetun suostumuksen antamisesta ja muista tukitoimiin liittyvistä asioista päättää ministeriö, jollei niistä päättämistä ole säädetty valtioneuvoston yleisistunnon tehtäväksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1238

Laki

varallisuusverolain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 5 §:n
2 momentin 2 kohta seuraavasti:

5 §

*Yhteisön ja yhteisyyden
verovelvollisuus*

(1607/1993) tarkoitetut talletussuoja- ja
vakuusrahastot sekä ulkomainen luottolai-
tos Suomessa olevan sivukonttorin toimin-
nassa käytettävän varallisuuden osalta;

Varallisuusverosta vapaita ovat

2) säästöpankki, hypoteekkiyhdistys, luot-
tolaitostoiminnasta annettussa laissa

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1998. Lakia sovelletaan ensimmäisen
kerran vuodelta 1998 toimitettavassa varalli-
suusverotuksessa.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1239

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 11 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1289/1990, seuraavasti:

8 §
 Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskel-
 poisia menoja ovat muun ohessa:

11) talletuspankkien ja ulkomaisten luot-
 tolaitosten Suomessa olevien sivukonttorei-
 den lakisääteiset suoritukset luottolaitostoi-
 minnasta annetussa laissa (1607/1993) tar-

koitetuille talletussuoja- ja vakuusrahastoil-
 le,

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 1998. Lakia sovelletaan ensimmäisen
 kerran vuodelta 1998 toimitettavassa vero-
 tuksessa.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 223/1997
 TaVM 35/1997
 EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1240

L a k i**leimaverolain 51 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/1943) 51 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 519/1994, seuraavasti:

51 §

Saamistodisteita annettaessa sekä kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta vapaa on saamistodiste, jota vastaan valtion varoista tai rahastoista annetaan laina taikka joka kunnalle, kunnalliselle rahastolle, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetulle luottolaitokselle tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevalle sivukonttorille annetaan lainasta, joka on myönnetty valtion varoista tai rahastoista saaduista varoista. Leimaverosta on vapaa myös sellaista lainaa koskeva saamistodiste, jonka luottolaitostoiminnasta annetun lain 55 §:ssä tarkoitettu vakuusrahasto antaa vakuusrahastoon kuuluvalla pankilla taikka jonka pankki antaa edellä tarkoitettulle vakuusrahastolleen tahi

talletussuojarahastolle tai osuuspankki osuuspankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille tai säästöpankki säästöpankkien keskusrahallaitoksena toimivalle liikepankille. Niin ikään ovat leimaverosta vapaat saamistodisteet, jotka koskevat kansaneläkelaitoksen varoista asunnonrakennustoimintaa varten myönnettyjä lainoja, maaseutuelinkeinolain (1295/1990) mukaan myönnettyjä lainoja, opintotukilaissa (65/1994) tarkoitettuja lainoja taikka Kera Oyj:n varoista myönnettyjä lainoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*HE 223/1997
TaVM 35/1997
EV 220/1997

Parlamentin ja neuvoston direktiivi 94719/EY; EYVL N:o L 135, 31.5.1994, s. 5

N:o 1228—1240, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997